

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupeného Mgr. Markem Svobodným, advokátem, se sídlem Na Květnici 713/7, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem nám. Svobody 471, Praha 6, adresa pro doručování: Sekce legislativní a právní Ministerstva obrany, odbor pro právní zastupování, nám. Svobody 471, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2009, č. j. 1458-2/2009-7542, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2012, č. j. 3 Ad 10/2010 - 23,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2012, č. j. 3 Ad 10/2010 - 23, **se zrušuje a věc se vrací** Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2009, č. j. 1458-2/2009-7542, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele Ředitelství personální podpory ze dne 9. 9. 2009, č. j. 53-281/2009-4614. Tímto rozhodnutím služební orgán prvního stupně rozhodl o propuštění stěžovatele ze služebního poměru vojáka z povolání.

[2] Městský soud vyšel v odůvodnění svého rozhodnutí o odmítnutí žaloby stěžovatele z toho, že stěžovateli bylo napadené rozhodnutí doručeno prostřednictvím České pošty, s. p. dne 20. 11. 2009. Lhůta k podání žaloby ve smyslu ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002

Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) tedy marně uplynula 20. 1. 2010, přičemž ze spisu je patrné, že stěžovatel podal žalobu dne 9. 7. 2010 u České pošty, s. p. Městský soud proto žalobu odmítl postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, neboť zmeškání lhůty nelze prominout.

II. Kasační stížnost

[3] Proti tomuto rozsudku městského soudu brojí stěžovatel kasační stížností ze dne 31. 10. 2012. Svou kasační stížnost stěžovatel podal z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že se žalobou došlou Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 18. 12. 2009 domáhal u tohoto soudu zrušení rozhodnutí Ministerstva obrany, sekce personální ze dne 16. 11. 2009, č. j. 1458-2/2009-7542, které mu bylo doručeno dne 20. 11. 2009. Obvodní soud pro Prahu 6 o této žalobě stěžovatele rozhodl usnesením ze dne 27. 5. 2010, č. j. 19 C 347/2009 - 7 tak, že řízení zastavil a žádnému z účastníků nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení, a to z důvodu věcné nepříslušnosti, neboť měl za to, že věc náleží do pravomoci soudu ve správním soudnictví podle ust. § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 sb., občanský soudní řád. Soud stěžovatele zároveň poučil o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví, a to k Městskému soudu v Praze, pracoviště Hybernská, do jednoho měsíce od právní moci uvedeného usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27. 5. 2010, č. j. 19 C 347/2009 - 7, přičemž za den podání bude pokládán den, kdy byla podána žaloba Obvodnímu soudu pro Prahu 6.

[5] Uvedené usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 nabylo právní moci dne 18. 6. 2009, přičemž žalobce na základě poučení soudu podal v téže věci žalobu městskému soudu. Podání došlo městskému soudu dne 13. 7. 2010, tedy ve lhůtě jednoho měsíce stanovené v § 72 odst. 3 s. ř. s. a tedy včas. Stěžovatel má s ohledem na uvedené za to, že rozhodnutí městského soudu napadené kasační stížností je nezákonné. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení městského soudu napadené kasační stížností a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný sdělil Nejvyššímu správnímu soudu k jeho výzvě k vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatele, že kasační stížnost stěžovatele směřuje pouze do procesní otázky týkající se zmeškání lhůty pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s., proto žalovaný ponechává na uvážení soudu posouzení kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel je též v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že stěžovatel podal žalobu k městskému soudu dne 9. 7. 2010. V této žalobě stěžovatel sice neuvedl tvrzení o včasnosti

pokračování

žaloby s ohledem na předchozí řízení před Obvodním soudem pro Prahu 6, jako přílohu ke své žalobě však připojil předmětné usnesení obvodního soudu pro Prahu 6 o zastavení řízení a uvedl jej výslovně i v seznamu příloh. Nejvyšší správní soud také vyžádal spis Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 19 C 347/2009, z něhož ověřil, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 o zastavení řízení podle ust. § 104b odst. 1 o. s. ř. ze dne 27. 5. 2010 nabylo právní moci dne 18. 6. 2010 a žaloba k Obvodnímu soudu pro Prahu 6 došla Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 18. 12. 2009 (byla podána stěžovatelem osobně na podatelně soudu).

[9] Podle ust. § 72 odst. 3 s. ř. s. *jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.*

[10] V projednávané věci nabylo usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 o zastavení řízení podle ust. § 104b odst. 1 o. s. ř. právní moci dne 18. 6. 2010 a žalobce podal žalobu k městskému soudu dne 9. 7. 2010, tedy ve lhůtě stanovené ust. § 72 odst. 3 s. ř. s. Podle ust. § 72 odst. 3 poslední věta s. ř. s. tedy platí, že žaloba k městskému soudu byla podána 18. 12. 2009. Rozhodnutí žalovaného napadené správní žalobou bylo stěžovateli doručeno 20. 11. 2009.

[11] Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.* Jak správně uvedl městský soud, lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného tedy běžela do 20. 1. 2010. Vzhledem k tomu, že v souladu s ust. § 72 odst. 3 poslední věta s. ř. s. platí, že žaloba stěžovatele k městskému soudu byla podána 18. 12. 2009, je třeba žalobu stěžovatele k městskému soudu považovat za včas podanou.

[12] Na tuto skutečnost nemá vliv ani to, že stěžovatel v žalobě k městskému soudu výslovně neuvedl žádná tvrzení, ze kterých by vyplývalo, že nejprve podal žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 6. Z judikatury nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 51/2012 – 30) totiž vyplývá, že pokud Nejvyšší správní soud dospěje k závěru, že žaloba nebyla podána opožděně, zruší usnesení krajského soudu, kterým byla žaloba odmítnuta pro opožděnost, i přesto, že žalobce v žalobě či kasační stížnosti nesdělil všechny okolnosti svědčící ve prospěch včasnosti podání jeho žaloby, tedy i pokud žalobce v žalobě vůbec krajský soud neinformuje o tom, že podání žaloby již předcházelo řízení před civilním soudem. V projednávané věci navíc stěžovatel sice městský soud v podané žalobě výslovně neinformoval, že ji podává ve lhůtě podle § 72 odst. 3 s. ř. s., ale jako přílohu kasační stížnosti výslovně v žalobě uvedl a také k žalobě fyzicky přiložil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení podle § 104b odst. 1 o. s. ř.

[13] Nejvyšší správní soud proto považuje za naplněný stížnostní důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí městského soudu o zastavení řízení. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížností napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu

řízení, přičemž v dalším řízení je městský soud vázán zde vysloveným právním názorem o včasnosti stěžovatelovy žaloby (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém řízení podle ust. § 110 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2013

Hnízdl

JUDr. Bohuslav
předseda senátu